

Det er jo også derfor, som jeg sagde til den konservative ordfører, at vi jo gerne ser, at man prioriterer anderledes inden for de muligheder, som EU faktisk har givet landene, hvor man kan bruge en del af den traditionelle landbrugsstøtte til virkelig at sætte turbo på landdistriktsudviklingen: natur, miljø, økologi, nye beskæftigelsesmuligheder, vedvarende energi osv. Det synes vi ville være langt bedre.

(Kort bemærkning).

Erling Bonnesen (V):

Tak for svaret.

Nu kunne jeg forstå på ordføreren, at man sådan havde set 2 år frem. Så må jeg lige henlede ordførerens opmærksomhed på, hvad der står bare på forsiden. Der står, at man går helt frem til år 2013.

Og hvad angår det med at få sat fokus på alle de mange forskellige ting i overskriften, så kan jeg henvise til midtersiderne, hvor der er hele 16 forskellige afsnit, og hvor der under hvert afsnit er mange forskellige pinde, som rummer mange af de ting, der også står i overskriften. Det er ting, som ordføreren lige præcis selv har været inde på, og hvor vi jo – og det er så måske forskellen – netop giver mulighederne for, at man lokalt nu kan få lov til at spille ind i forbindelse med det.

Er ordføreren ikke enig i, at man kan sige, at med det, der ligger nu, er det sådan set helt godt gået?

(Kort bemærkning).

Kirsten Brosbøl (S):

Jeg kan kun gentage mit svar fra før. Jeg tror, at der, hvor den grundlæggende uenighed er, er i vægtningen mellem, hvor meget man fokuserer på den brede og bæredygtige landdistriktsudvikling, og hvordan man fortsat prioriterer det traditionelle landbrug.

Den her regering er jo altså en af de eneste i Europa, som har kompenseret landbruget for reduktionen i EU-støtten. Og det taler jo bare for sig selv, at VK-regeringen på den måde, når EU endelig tager initiativ til at gå ind og afvikle den traditionelle landbrugsstøtte, så kompenserer for den nedskæring med skattelettelser. Det synes jeg jo siger lidt om, hvordan prioriteringerne er.

Og så kan man sige nok så mange flotte ord, som der også bliver sagt her i dag, om det landdistriktsprogram. Den grundlæggende uenighed går på, hvordan man prioriterer ude i land-

distrikterne mellem støtte til det traditionelle landbrug og så støtte til nye og alternative udviklingsmuligheder på landet.

Formanden:

Tak til fru Kirsten Brosbøl. Og så er det hr. Hans Kristian Skibby som ordfører.

Kl. 17.45

Hans Kristian Skibby (DF):

Dansk Folkeparti vil da gerne have lov til at tage regeringen for den her landdistriktsredegørelse og vil selvfølgelig også i dagens anledning rose oppositionen for den rejste forespørgsel, hvor vi så igen får lejlighed til her i Folketinget at diskutere situationen omkring fremtidige udviklingsmuligheder for de danske landdistrikter.

Man fristes til at sige, at det jo er den sædvanlige årlige debat, hvor vi slår hinanden oven i hovedet, og så ender vi med en vedtagelse, og så går vi bare videre til næste år. Men jeg vil da gerne have lov til at sige, at i hvert fald fra vores side synes vi faktisk, der er lidt specielt at sige netop i forbindelse med debatten i år. Netop fordi vi står året efter en kommunalreform, hvor 98 nye kommuner og 5 nye regioner sammen danner rammen om det videre lokale og regionalpolitiske arbejde, betyder det selvfølgelig også, at der ligger en række nye udfordringer.

Således har vi samlet set en ny offentlig sektor, hvor kommuner og regioner og stat har hver sine opgaver, der samlet set har et sammenhængende sigte, som nemlig er at understøtte den bedst mulige videreudvikling af det danske samfund, både lokalt og på landsplan.

Vi har kommunerne, der varetager de borgerrettede opgaver. Det er borgernes indgang til den offentlige sektor, det er i hvert fald hovedindgangen til den offentlige sektor. Så har vi regionerne, som har det overordnede ansvar, kan man sige, i hvert fald indtil der er noget, der går galt for sundhedsvæsenet. Og så har vi de overordnede regionalpolitiske udviklingsopgaver, som også ligger i de nye regioner. Og så har vi så endelig staten, som står for de overordnede rammer og aftaler, som der skal arbejdes ud fra.

Samlet set er det Dansk Folkepartis opfattelse, at der i det danske samfund politisk, erhvervsmaessigt, kulturelt og infrastrukturelt osv. arbejdes for en positiv udvikling, ikke kun i de større bysamfund, men så sandelig også i de mindre samfund. Denne opgave ligger ikke kun på politikernes skuldre, den ligger også hos lo-